

Voda života na vyprahlou zemi

Rožnov, Střítež: 1.5.2016

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: J 4, 5 – 15

Text: Iz 41, 17 – 20 *"Utištění ubožáci hledají vodu, ale žádná není; jazyk jim žízni prahne. Já Hospodin jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím. Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla. V poušti dám vyrůst cedrům, akáciím, myrtě a olivám, na pustině vysadím cypřiš, platan i zimostřez spolu, aby viděli a poznali, přesvědčili se a všichni pochopili, že toto učinila ruka Hospodinova a že to stvořil Svatý Izraele."*

Jsmo velmi vděční za dešť v posledních dnech. Příroda je díky němu plná života, tráva roste jako o život. Ale představte si, že v Izraeli někdy ani 3 nebo 4 měsíce nepadne ani kapka. Voda je tam velmi ceněnou tekutinou. Vlastně jenom Jordán je jedinou řekou, která má vodu po celý rok. Od nejranějších dob se města a vesnice v Izraeli musely spoléhat na zásobování vodou ze studní a pramenů. Právo přístupu ke studním byla vzácná výsada. Jestliže byl přístup k nim zcela znemožněn, nebo voda v nich vyschla, obyvatelstvo umíralo žízni. Jak se města rozrůstala, problém zásobování vodou se stával stále naléhavějším. Jeruzalém, položený vysoko na vápencových horách, potřeboval umělý zavlažovací systém. Ten vybudoval král Chizkijáš (2Kr 20,20).

Izraelci tedy dobře rozuměli Izaiášovu prorocství, které praví: „Utištění ubožáci hledají vodu, ale žádná není; jazyk jim žízni prahne.“ Toto slovo bylo Izaiášem vyřčeno do situace zajatého izraelského lidu. Izraelci byli odvečeni do babylonského zajetí. Takové přesídlení národa bylo velikým traumatem pro celý Boží lid. Nešlo totiž o pouhé přestěhování na jiné místo. Nakonec, přestěhovali se do bohaté země. Ale co židy nejvíce trápilo - že už nemohli konat bohoslužbu v Hospodinově chrámě v Jeruzalémě. Přesídlení pro ně znamenalo konec jejich kultu, konec chrámových bohoslužeb. Byli vyhnáni ze zaslíbené země jako kdysi Adam s Evou z ráje. A nyní si uvědomili, že je to pro jejich hříchy, pro jejich nevěrnost Hospodinu. I my si často uvědomíme důležitost a nepostradatelnost určitých věcí teprve, až když o ně přijdeme. I bohoslužeb si mnozí začnou vážit zvláště tehdy, až nemohou na stáří chodit do kostela. Izraelci, dokud žili v zaslíbené zemi, nevážili si Hospodina, sloužili jiným bohům a bůžkům, chodili obětovat na cizí posvátná návrší a do pohanských svatyní. A tak jim nyní Hospodin dopřál toho pohanství do sytosti. Vydal je v moc nepřátel, aby v nich znovu vzbudil touhu po obecenství se sebou samým. Izraelci se tedy ocitli v babylonském zajetí a bylo to pro ně, jako by se najednou ocitli ve vyprahlé poušti.

Taky jste už někdy zažili, že jste se ocitli ve společnosti, která se vám zdála vyprahlá, bez vláhly, duchovně prázdná a vzdálená od Boha? Možná znáte ten pocit, kdy jste uprostřed lidí, kteří jsou navenek veselí, bohatí, spokojení, ale vy cítíte jejich duchovní vyprahlost, prázdnotu, cítíte, že Boží sláva tam není? Kolik jen prázdné, bezduché zábavy se líne z televizní obrazovky. Lidé vědí o této prázdnotě, ale snaží se na ni nemyslet. Snaží se tu prázdnotu vyplnit povrchní zábavou nebo i prací, jenom aby nemuseli zůstat sami se sebou a necítili prázdnotu svých srdcí.

Ale tak jako doba sucha přiměje člověka, aby si více vážil vzácného daru vody, tak duchovní vyprahlost, odloučení od Boha vyvolává touhu po společenství s Bohem. Pak se může stát, že začneme volat spolu s žalmlistou: „Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?“ (Ž 42). Bratři a sestry, jestliže jsme mezi těmi, kdo takto touží po Bohu, po Boží blízkosti, po tom, aby on zavlažil naši duši, aby naplnil náš život skutečnými hodnotami, pak můžeme slyšet pokračování toho 17. verše 41 kap. Izaiášova prorocství. Bůh tam říká: „Já Hospodin jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím. Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla.“ Ano, Bůh může změnit prázdnotu našeho života. Jak? Jakým způsobem? Tak, jak to učinil např. u ženy Samařanky. (J 4,10) Ježíš se s ní setkal u studny a řekl jí: "Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou." Mnoho lidí kolem nás nezná zdroj živé vody pro svou duši. Nevědí, že Ježíš Kristus něco takového dává. Někteří lidé už ani neočekávají nic hlubšího a trvalejšího než jen tu povrchní zábavu, nebo ty hmotné statky a naplnění tělesných potřeb. Ale Ježíš říká: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému."

To je, bratři a sestry, úžasné zaslíbení. Člověk smí nejen přijmout vodu života, ale ta voda se v něm stane dokonce pramenem. Jak vypadá takové místo v poušti, kde je pramen? Je poznat na dálku. Je to oáza zeleně uprostřed sucha. Takovou oázou se můžeme stát i my, když budeme žít z moci Ducha svatého. Když budeme sami zavlažováni tím pramenem vody života.

A konečně otázka, co je to vlastně ta voda života? Co je to, ten pramen, vyvěrající k životu věčnému? Odpověď hledejme opět u evangelisty Jana. Na jiném místě svého evangelia, v 7. kap. 37-39 v. Ježíš říká: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, 'proud živé vody poplyne z jeho nitra', jak praví Písmo.' To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch svatý nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“ Tou vodou, vyvěrající k životu věčnému je zde nazván Duch svatý. Bez Ducha svatého jsme vyprahlí a žízniví. Ale Duch svatý naplňuje náš život skutečnými hodnotami. Jak říká Ježíš: Duch svatý je jako vítr. Není vidět, ale působí. Co působí Duch svatý? Působí podobně jako vlaha na poli. Člověk, který je zavlažován mocí Ducha svatého, najednou jakoby rozkvete. Začne růst. Vnitřně se napřímí. A začne přinášet ovoce. Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. (Ga 5,22) To jsou ty právě hodnoty, které plodí život z Ducha svatého. Hodnoty, které naplňují život, který by byl jinak prázdný a povrchní a dávají mu skutečnou hloubku. Člověk, který nese ovoce Ducha, působí na své okolí jako opravdová oáza uprostřed pouště. Ve 32. kap. proroka Izaiáš čteme: „Až bude na nás vylit z výše duch, poušť se stane sadem a sad bude mít cenu lesa. I na poušti bude přebývat právo a v sadu se usídí spravedlnost.“ Nebo jak poznal už prorok Ezechiel: Duch svatý dává život do vyprahlých, suchých kostí. Že Hospodinova moc je v tom opravdu velká, to věděl i žalmista, když vyznává o Bohu v Žalmu 107: „Poušť v jezero mění a zem vyprahlou ve vodní zřídla.“ Tam, kde je duchovní vyprahlost, kde vyčerpáním člověku docházejí síly, kde lidé mezi sebou soupeří o trochu vláhy lásky, radosti či pouhé lidské důstojnosti, tam je Duch svatý očekáván jako déšť v období sucha. A proto je na nás, abychom podle Ježíšova příkazu vytrvale zůstávali na modlitbách a v očekávání, než přijde to zaslíbené rozvlažení Ducha svatého. Pak můžeme očekávat novou duchovní svěžest, nefalšovanou radost či snad dokonce závratné opojení hloubkou pravého, smysluplného a plodného života.

Bratři a sestry, Bible nás nenechává na pochybách, Boží perspektiva pro náš život je neutuchající naděje až do konce. Těm, kteří lidsky viděno zrovna žijí na poušti, v zemi vyprahlé a suché, těm, kteří se cítí jako utištění ubožáci, těm vlévá Hospodin novou nadějí jako déšť, když skrápí zemi. A říká: „Já Hospodin jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím. Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla.“ A dále čteme: „V poušti dám vyrůst cedrům, akáciím, myrtě a olivám, na pustině vysadím cypřiš, platan i zimostřáz spolu.“ Je zajímavé sledovat, co znamenají tyto obrazy. Cedr má velmi trvanlivé dřevo a byl použit na stavbu Hospodinova chrámu. Z akáciového dřeva byla vyrobena truhla smlouvy. Olivy sloužily k výrobě oleje, jímž se pomazávali králové, používal se do lamp na svícení nebo jako zvláčňující olej na drsnou kůži byl kosmetickým přípravkem. A myrta je stálezelený strom s aromatickými listy a sladce vonnými květy. Chtěli byste působit na své okolí tak jako tyto stromy? Být cedrem, a působit trvale jako mohutný chrám Ducha svatého. Být akáciovou schránou jako ti, kdo uchovávají a zachovávají Boží zákony. Jako olivový olej svítit tomuto světu, činit z lidí královské syny a dcery, děti nebeského krále, hojit a léčit suchem popraskanou kůži a rány lidí zbitých u cesty. Být stálezeleným stromem jako myrta a vonět už z dálky Boží chválou a sladkostí Božího milosrdenství. To vše slibuje s námi učinit Hospodin ne pouze kvůli nám samým, ale zejména pro lidi kolem nás, aby, jak čteme, viděli a poznali, přesvědčili se a všichni pochopili, že toto učinila ruka Hospodinova a že to stvořil Svatý Izraele." Proto někdy také trpíme suchem a jsme vyprahlí, aby bylo zřejmé, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás. Jak říká apoštol Pavel: To všechno je kvůli vám, aby se milost ve mnohých hojně rozmáhala a tak přibývalo i díky k slávě Boží.

Modlitba: *Pane náš, bez tebe a tvého Ducha jsme slabí a prázdní. Občerstvi nás a zavlazď Duchem svatým. Prosíme, naplň nás jako hliněné nádoby vzácným pokladem, vodou života, která by se vylévala pro mnohé, a mnohé skrze nás napojila a občerstvila. Ať naše vyznávání víry není suché a zvětralé, ale pulzující životem deroucím se na svět. Dej, ať víru předků, kterou si předáváme, proměňujeme v živoucí zvěst a slyšíme z ní evangelium, z něhož na každý den žijeme.*

Přímluvná modlitba: *Pane náš svatý, ty vzbuzuješ v lidech víru, rozmnožuješ lásku, potěšuješ zarmoucené, uzdravuješ nemocné, ke naději pozdvihuješ zoufalé. Spasiteli náš, buď svým Duchem s těmi, kdo trpí pro nespravedlnost a války ve světě, kdo jsou hladoví, žízniví, opuštění, nemocní. Prosíme tě, abys proměnil prázdnotu našich životů a naplnil je takovými pravými hodnotami, které by učinily náš život smysluplnějším a opravdovějším. Dej, ať neseme ovoce tvého Ducha, ať se náš sbor i naše rodiny stanou oázou v poušti tohoto světa.*